Td011_8

Γιάννω κριθάρι θέριζε σ’ ένα τρανό χωράφι
περνούν Ρωμιοί περνούν Τούρκοι και την καλημερίζουν
ν απέρασαν γενίτσαροι την έκλεψαν τη Γιάννω
σαράντα μέρες σαράντα βραδιές καρσί στον ήλιο την πήγαιναν
για να μαυρίσει η Γιάννω μας κι η Γιάννω μας δεν μαύριζε.
Σήκω εσύ κορίτσι μου να πας να ζητιανέψεις
να φας εσύ να φάμι κι εμείς κανένα ξεροκόμματο.
Χωριό σε χωριό η Γιάννω μας έφτασε και στο σπιτικό τ’ς
βρίσκει την πόρτα ανοιχτή τη μάνα της να υφαίνει.
Καλήν ημέρα συ κυρά μ’, καλώς την ξέν’ την κοπελιά.
Δεν είμι ξένη μάνα μου είμαι κι γω ’π’ αυτό το σπίτ’.